

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13515

за изменение в частта за разноските

гр. София, 06.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
закрито заседание на 06.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: София Тодорова

като разгледа дело номер **3331** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на министъра на правосъдието, обективирано в касационна жалба от 09.03.2026 г., подадена чрез юрк. Л. Н., за изменение на решение № 6785 от 19.02.2026 г. по адм. дело № 3331/2025 г. на Административен съд – София-град, в частта за разноските. Претендира се изменение на решението в частта за разноските, като се присъди юрисконсултско възнаграждение под минималното или алтернативно - минималното такова, определено в Наредбата за заплащане на правната помощ.

Препис от касационната жалба, в която е обективирано искането, е връчен на ответната страна – Комисията за защита от дискриминация, като в срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК, не е представен отговор.

За да се произнесе съдът съобрази следното:

Производството по делото е било образувано по реда на чл. 145 и следващите от АПК по жалба на министъра на правосъдието, чрез юрк. Л. Н., срещу решение № 65 от 19.02.2025 г. по преписка № 196/2021 г. на Комисията за защита от дискриминация (КЗД), с което: 1) е установено, че ответната страна министърът на правосъдието на Република България, чрез пълномощника Л. Н. – юрк. в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с адрес за призоваване [населено място], [улица], е извършила нарушение на Закона за защита от дискриминация по Глава втора, Раздел I „Защита при упражняване правото на труд“ по чл. 14 по отношение на жалбоподателя М. Д. Г.; 2) е препоръчано, на основание чл. 47, т. 11 от Закона за защита от дискриминация, ответната страна министърът на правосъдието на Република България, чрез пълномощника Л. Н. – юрк. в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с адрес за призоваване [населено място], [улица], да се въздържа и да съблюдава занапред за действия, които биха могли да породят съмнение у служителите за проява на дискриминация въз основа на Глава втора, Раздел I „Защита при упражняване правото на труд“; 3) е дала задължителни предписания в 3-месечен срок, ответната страна министърът на правосъдието на Република България, да изравни заплатите на „старши

юрисконсулт“ по чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗИНЗС (със статут по Закона за Министерство на вътрешните работи/ЗМВР/) и „старши юрисконсулт“ по чл. 19, ал. 1, т. 2 от ЗИНЗС (със статут по Закона за държавния служител /ЗДСл/). С решение № 6785 от 19.02.2026 г. по адм. д. № 3331/2025 г. настоящият състав на Административен съд – София-град е отхвърлил подадената от министъра на правосъдието жалба и е осъдил Министерство на правосъдието да заплати на Комисия за защита от дискриминация юрисконсултско възнаграждение в размер на 132.94 евро (сто тридесет и две евро и деветдесет и четири евроцента). Решението е съобщено на министъра на правосъдието на 27.02.2026 г.

Съгласно § 40 ПРЗ на ЗИД на АПК /ДВ бр. 63/2025 г. в сила от 05.08.2025 г./ неприключилите производства пред административния орган и пред съда до влизането в сила на този закон се довършват по досегашния ред. Тъй като се касае за неприключило съдебно производство, то не намира приложение разпоредбата на чл. 176а АПК /нов – ДВ бр. 63/2025 г., в сила от 05.08.2025 г. /. Поради това молбата за изменение на решението в частта за разносните следва да се разгледа по реда на чл. 248 от ГПК, субсидиарно приложим съгласно чл. 144 от АПК от съдебния състав, постановил обжалваното решение (в този смисъл определение № 3136 от 19.03.2026 г. по адм. дело № 411/2026 г., 5 чл. с-в на ВАС).

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от ГПК допуска възможността съдът, по искане на страните, да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разносните, в 14-дневен срок, считано от получаването на съобщението за постановяването му от страната. При извършената служебна проверка на молбата за изменение на решението, съдът установи, че същата е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, и от активно легитимирано лице - страна по делото, която е осъдена да заплати разноски. Следователно, съдържащото се в касационната жалба искане е допустимо. Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Присъденото с решение № 6785 от 19.02.2026 г. по настоящото адм. дело № 3331/2025 г. юрисконсултско възнаграждение е на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ (Наредбата), като размерът му е съобразен с фактическата и правна сложност на делото. Процесният спор е без определен материален интерес, поради което за юрисконсултското възнаграждение е приложима разпоредбата на чл. 24, изр. първо от Наредбата - възнаграждението по административни дела е от 200 до 300 лв. Съобразявайки чл. 4 и чл. 5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България и фиксирания валутен курс на лева към еврото, присъденото възнаграждението възлиза на левова стойност от 260 (двеста и шестдесет) лева. Предвид изложеното дотук, изплатеното възнаграждение не е над предвидения максимум. Размерът му е съобразен, както с правната сложност на казуса – не е налице съдебна практика по идентични казуси, така и с фактическия обем на делото, възлизащ на близо 300 листа. Следва да се отбележи, че процесният административен акт е издаден в изпълнение на влязло в сила решение № 9278 от 29.07.2024 г. по адм. дело № 1248/2023 г. на Върховния административен съд, с което е допълнено решение № 369 от 12.01.2024 г., постановено по същото дело и последното е върнато като преписка на Комисия за защита от дискриминация за допълване на диспозитива на постановеното от нея решение № 355/22.06.2022 г. по нейна преписка № 196/2021 г. с посочване на засегнатото лице. В основното съдебно производство освен доказателства, представени от страните, във връзка със законосъобразността на оспорения административен акт, е следвало да се съобразят и предходните съдебни производства по оспорване на решение № 355/22.06.2022 г. по преписка № 196/2021 г. на Комисия за защита от дискриминация, което утежнява фактическата и правна сложност на делото.

Не е спорно твърдението в искането на министъра на правосъдието, че по делото е проведено

едно заседание, но това не е единствен и решаващ критерий при оценяването на вида и количеството на извършената дейност по делото, чрез който да се определи размера на юрисконсултското възнаграждение. Същият е справедлив и обоснован, с оглед извършените по делото процесуални действия, както и неговата фактическа и правна сложност.

По тези съображения съдът намира, че не са налице основания за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските, поради което искането на касатора следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на министъра на правосъдието за изменение на решение № 6785 от 19.02.2026 г. по адм. дело № 3331/2025 г. на Административен съд – София-град, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: